პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეხუთე.

კომუნისტი

ს. ს. ს. ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის სარ. საქ. მ., გ., წ. არ. და ბატრ. დეპ. სამ.

ცკპის ორგანო

რედაქცია ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, მეორე სართული.

მთავარი კანტორა ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 14—76.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე. ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—13.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—14.000.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 10.000.000 მ. განცხადება 15 კ. ჩერვონეცებით ნომპარეულის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მან. ჩერვონეცებით.

ფასი 500.000 მან. № 256

ოთხშაბათს, 8 ნოემბერს, საღამოს 6 საათზე, ტფ კომიტეტის შენობაში მოწვეულია ხარ კომ პარტიის

ტფილისის კომიტეტის კლენუმი.

ყველა წევრების და კანდიდატების დასწრება სავალდებულოა.

ტფ. კომ. მდივანი რუბენი.

ოქტომბრის რევოლუციის მეცხრე წლის თავის დღესასწაულების ალსანიშნავად

ტფილისის მუშათა, გლეხთა და წითელ არმიელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასკომი აცხადებს აუცილებელ შეხსენებლად შემდეგს:

1) 7 ნოემბერს ყველა საბჭოთა, პარტიულ და საზოგადოებრივი დაწესებულებანი და ორგანიზაციები, და აგრეთვე როგორც საბჭოთა, ისე კერძო სახლები უნდა იქნეს სადღესასწაულოთ მორთული წითელი დროშებით, ბალიჩებით და გირლიანდებით.

2) ღამით 6-დან—7 ნოემბერს და 7-დან 8—ნოემბერს ყველა სახლების ბინები, რომლებიც ფასადით გამოდიან ქუჩებში, მთელი ღამე იყოს განათებული.

3) საბჭოთა და პარტიული დაწესებულებები უნდა იქნენ გაჩირაღდნებული ელექტრონით.

4) მილიციას ევალება თვალ-ყური ადევნოს ამ განკარგულების სისრულეში მოყვანას.

ტფილისის აღმასკომის თავმჯდომარე ხუხუშვილი.

საქმეთა მმართველი, პრეზიდიუმის წევრი ვ. მესხი. 729 2—2.

კოალიციის კრიზისი გერმანიაში

ამბები გერმანიაში ვითარდებიან ელვისებური სისწრაფით.

ყურადღების ცენტრს დღეს წარმოადგენს საიმპერიო მთავრობის, „დიდი კოალიციის“ ხელახალი კრიზისი. დღევანდელი კრიზისი გამოწვეულია ისევ სოციალ-დემოკრატიის წარმომდგენელების გასვლამ მთავრობიდან.

როდესაც გასულ თვეში სტინესის პარტიის მემარჯვენე ფრთამ წარუდგინა მთავრობას ულტიმატუში ჰილფერდინგის გადაყენების, მისი საფინანსო-სავალუტო პროექტების გაუქმების, მთავრობისათვის განსაკუთრებული უფლებების მინიჭების, მათ შორის რვა საათის საშუალო დროის გადიდების უფლების და სხ.,—სოციალ-დემოკრატია გავიდა მთავრობიდან და „დიდი კოალიცია“ ჰაერში გამოკიდებული დარჩა.

მაგრამ გავიდა ან, უკეთ რომ ვთქვათ, გაძევებულ იქნა იმიტომ, რომ წამოჩოქებულიყო ბურჟუაზიის წინაშე, მიეღო მისი მთავარი მოთხოვნები, კერძოდ შეესულიყო კაბინეტში უკვე შემცირებული რაოდენობით და ერთხელ კიდევ ეხსნა კოალიცია, ე. ი. ეთანამშრომლა ბურჟუაზიულ პარტიებთან, როგორც მათ ყურ-მოჭრილ მონას და ხელი შეეწყო მათი ფაშისტური ძალების მობილიზაციისათვის.

ამ ხნის განმავლობაში, ე. ი, პირველი კოალიციის აღდგენიდან, ფაშიზმი საგრძნობლად გაძლიერდა მთელს გერმანიაში, სოციალ-დემოკრატიის აქტიური დახმარებით თუ მის მ-ერ პასიურობის გამოჩენით.

სხვა მრავალ ფაქტებს რო თავი დავანებოთ, თვალ წინ გვაქვს სოციალ-დემოკრატ ებერტის ბრძანებით საქსონიის წ თელი მთავრობის გარეკვა.

გერმანელ მენშევიკების ზედაწრეების ასეთი მოღალატეობა დღითიდღე ჭრიდის უკმაყოფილებას და ოპოზიციონურ განწყობილებას მათ მომხრეთა მასებში. მაგ., დღეს იზიკდება ცნობა, რომ სოციალ-დემოკრატიის ბრაუნშვეიგის საოლქო კომიტეტმა გაიღაშქრა ცენტრალური კომიტეტის კოალიციონური პოლიტიკის წინააღმდეგ და მოითხოვს საგანგებო პარტიათა მოწვევას პარტიის უმრავლესობის ნებისყოფის გამოსარკვევად.

უფრო ოპოზიციონურადაა განწყობილი თავის ლიდერებისადმი ფართე სოციალ-დემოკრატიული მასა.

ამ მასიდან სრული გარიყვის შიში აიძულებს მათ გარეგნულად მაინც იცავლონ ფრონტი და უფრო რადიკალურ მოქმედებას თუ არა, ფრაზეოლოგიის და მოთხოვნებს მაინც მიმართონ. და მათაც წაუყენეს მთავრობას მოთხოვნა საალყო და განსაკუთრებული წესების გაუქმების ფაშისტური ბავარიის წინააღმდეგ გადაჭრილი ზომების მიღების შესახებ და სხ.

შტრეზემანმა, რა თქმა უნდა, სოციალ-დემოკრატების „ულტიმატუში“ არ დაკმაყოფილა, და ისინიც იძულებული გახდნენ მთავრობიდან გასულიყვნენ.

შტრეზემანი განმარტავს, რომ მთავრობას არ შეეძლო ამ ულტიმატუმის მიღება, ვინაიდან ეს შეჭ ნდა შთაბეჭდილებას, თითქო ის ემორჩილება მარტო ერთი სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის ნებისყოფას და დაადასტურებდა იმ აზრს, რომ კაბინეტი ემორჩილება მარქსიტების გავლენას. ამასთან ის დასძენს, რომ საალყო და სამხედრო მდგომარეობის გაუქმებას რიხსვერი ჩასთვლიდა მიზანში უნდობლობის გამოცხადებად.

სავსებით მართალია, რომ შტრეზემანს თავისთვის სავალდებულოთ არ მიაჩნია სოციალ-დემოკრატიის მოთხოვნების დაკმაყოფილება, და ეს არა მარტო იმიტომ, რომ ის არ ეთანხმება მათ, არამედ იმიტომაც, რომ ამ ვაჭრობა-ტრანსაქციას მოითხოვნა მხოლოდ ცალიერი ტყვია, რომელსაც არავითარი რეალური შედეგი არ მოჰყვება. შტრეზემანმა კარგად იცის, რომ სოციალ-დემოკრატია თავის მოთხოვნის განსახორციელებლად არავითარ ძალას არ მიმართავს.

შტრეზემანისათვის სავალდებულოა ულტიმატუმები მხოლოდ მემარჯვენე ჯგუფების, რომლებიც დირექტივებით ის მოქმედებს.

ისიც მართალია, რომ მთელი ძალაუფლება დღეს ფაქტიურად რეიხსვერის ხელშია, და შტრეზემანიც მას უფრო უწევს ანგარიშს, ვინემ მოლაპე სოციალ დემოკრატებს.

რა მდგომარეობა შეიქმნება გერმანიაში, რით გათავდება მთავრობის დღევანდელი კრიზისი?

როგორც პირველი კოალიციის კრიზისის დროს, ისე ეხლაც ებერტ მ ვანბიუტის რეორგანიზაცია შანდო ისევ შტრეზემანს. ეს გარემოება სიმპტომატიურია. შტრეზემანი არის კაცი გარდამავალი პერიოდის. ის გზის გამკაფველია ფაშიზმის სრული გამარჯვებისათვის. ეს პერიოდი უხ ლესდება აღსასრულს, და ახლო მომავალში უნდა დამყარდეს რომელიმე დიქტატურა, დიქტატურა ფაშისტური, ან პროლეტარული. ებერტს და ე წ. შუათანა, დემოკრატიულ წრეებს ეშინიათ როგორც ერთის, ისე მეორის, ამიტომ ებღაუჭებიან დღევანდელ მდგომარეობას, ცდილობენ მის გახანგრძლივებას.

მაგრამ მოვლენათა განვითარება გვიჩვენებს, რომ ეს შეუძლებელია. ან ერთი უკიდურესობა, ან მეორე, საბჭოთა ხელისუფლება, ან ფაშიზმი,—ასე დგას საკითხი. სხვა გამოსავალი არ არსებობს.

ყველას ესმის ეს, ყველა ემზადება ამისათვის.

რეიხვერის საარგენტოს ცნობით, ბავარიის ფაშისტურმა მთავრობამ მიმართა ტრეზემანს მოითხოვნით საიმპერიო დიქტატურის შექმნის შესახებ, ბავარიის მხგავსად.

ამავე დროს ბავარიის ფაშისტური ძალები თავს იყრიან ტიურინგიის საზღვარზე, რათა გაანადგურონ ეს წითელი რესპუბლიკა.

კომუნისტური პარტიის ამოცანა ასეთ პირობებში გარკვეულია: მშრომელ მასების მობილიზაცია რევოლიუციონურ ბრძოლისათვის, დიქტატურის მოღალატეობის.

რანაირი იქნება თვით სოციალ-დემოკრატიის პოზიცია?

შტრეზემანი, შეიძლება, ისევ შეეცადოს მისი წარმომადგენლების შეყვანის მთავრობაში ამა თუ იმ სიტყვიერი დათმობის გზით.

არ არის აცილებული შესაძლებლობა, რომ მენშევიკები კვლავ შევლენ კაბინეტში, როგორც ეს წინედ მოხდა.

თუნდაც რომ არ შევიდნენ ისინი დ დარჩნენ ოპოზიციაში, ამას არსებითი მნიშვნელობა არ ექნება. ჩვენ ვიცით ფასი მათი „ოპოზიციის“. როგორც ყოველთვის, ეს იქნება ოპოზიცია „მისი უდიდებულესობის“, რაღა სხვა ფორმით, „ოპოზიციის“ გზით ისევ გააგრძელონ ამ „უდიდებულესობის“ ე. ი. არსებული წყობილების, გერმანიის ბურჟუაზიის ბატონობის დაცვა. ასეთია მისი ისტორიული მისია.

მაგრამ მუშათა კლასის მოტყუება მენშევიკური ლაპარაკით ეხლა უფრო ძნელია, ვინემ როდისმე.

ის ირაზება კომუნისტური პარტიის გარშემო, ბურჟუაზიისა და მის დამჭაშ სოციალ-დემოკრატიულ ლიდერებისათვის საბოლოო ბრძოლის გამართავად.

ქართული კონტრ-რევოლიუციონური ემიგრაციის დაშლა

დღეს ჩვენ გაზეთებში იბეჭდება გერმანიაში მყოფ ქართველ სტუდენტების მიმართვა საქართველოს საბჭოთა მთავრობისადმი. მიმართვას ხელს აწერენ ყოფილი მენშევიკები და უპარტიო სტუდენტები, რომლებიც თავის დროზე წავიდნენ გერმანიაში ცოდნის მისაღებად და შეადგენდნენ „გერმანიაში მყოფ ქართველ სტუდენტთა კავშირს“.

თითქმის მთელი კავშირი მტრულად იყო განწყობილი საბჭოთა ხელისუფლებისადმი. ასეთ მტრულ განწყობილებას აღვივებდა და ამაგრებდა სტუდენტობაში საქართველოს ყოფ. მენშევიკური მთავრობა და მთელი ის ქართული თეთრგვარდიელი ემიგრაცია, რომელიც თავს იყრის დღეს ამ „მთავრობის“ ირგვლივ უცხოეთში და კერძოთ გერმანიაში. ის მტრობა საქართველოს რევოლიუციონური მთავრობის მიმართ, ღალატი ქართველი მშრომელების, ლაქიობა უცხოეთის იმპერიალისტების მიმართ, რომელიც ასე ახასიათებს მენშევიზმის დღეს უჯარო ბელადებს—ყოველივე ეს სურდათ ამ უკანასკნელებს ჩაენერგათ ქართველ ახალგაზრდებისათვის. დ უნდა ითქვას, რომ ამ მიზ-ს კიდევაც მიაღწიეს ერთ დროს ამ ვაჭრობნებმა. ყველას ახსოვს კერძოთ გერმანიის ქართველ სტუდენტთა კავშირის გამოსვლები საბჭოთა საქართველოს და მისი მთავრობის წინააღმდეგ. ამ გამოსვლების ერთ-ერთი მიზანი იყო ჩარჩო მოეცხოთ ახალი რეჟიმისათვის საქართველოში, დაესახათ საბჭოთა მთავრობა მოძალადეებათ, გაეფრცელებინათ უცხოეთში ყველა კონტრ-რევოლიუციონერების ტიპიური შეხედულება ოქტომბრის რევოლიუციაზე, საბჭოთა რეჟიმზე და ხელისუფლებაზე. თეთრგვარდიელთა საერთო ყიჟინაში ისმოდა ქართველი სტუდენტების ხმაც ახალი საქართველოს წინააღმდეგ. სისტემატურად ფაქტების დაშახინჯება საქართველოს სინამდვილიდან, ტყუილები, ინსინუაციები, ჭორები და კიდევ ჭორები—ამ გზით სურდათ მათ დაემალათ უცხოეთისთვის ჭეშმარიტი ბუნება საქართველოში გადასარჩენათ რუსეთა და დრეზდენის მუშების სისხლში ჩაღრმობით.

კომუნისტები გერმანიაში.

თუ ყველა ეს ფაქტები არ სტოვებენ ადგილს ეჭვებისათვის, საქსონიის ამბებს მით უფრო გარკვეული მნიშვნელობა აქვს. მუშათა რაზმების და (რომლებიც მოეწყო ცეიგნერის მთავრობის დახმარებით) დაშლა გადაწყვეტილი იქნა პირდაპირ სკანდალური პირობებში. გენერალ მიულერს არ ჰქონდა ასეთი ბრძანების გაცემის უფლება საქსონიის მთავრობასთან მყოფ სამოქალაქო კომისარ სოც.-დემოკრატ მეიერთან შეუთანხმებლად. მეიერმა გადასცა მიულერს ამის შესახებ თავისი მოსაზრებები. მიუხედავათ ამისა, გენერალმა მიულერმა დამოუკიდებლათ გასცა ასეთი განკარგულება და თავს ამით იმართლებდა, რომ მას არ მიუღია ოფიციალური ცნობა მეიერის დანიშვნის შესახებ.

მუშათა რაზმებმა განაცხადეს, რომ ისინი არ განიარაღდებიან. გუშინ, 17 ოქტომბერს გენერალმა მიულერმა წაართვა საქსონიის მთავრობას მისი ერთად ერთი შეიარაღებული ძალა, ადგილობრივი პოლიცია, რომელიც სამხედრო სარღვლობას დაუმორჩილა. იმავე დღეს, დილით, მიულერმა განაცხადა, რომ მუშათა რაზმები, თუ საჭირო დარჩა, განიარაღებული იქნებიან ძალით, ე. ი. იმ ფაშისტურად განწყობილი რეიხსვერის საშუალებით, რომელიც მიულერმა თავის დროზე შეავსო მრავალი ასეული ფაშისტით „ფოლკის მაუზრადის“*) კავშირიდან. იმავე დღეს საღამოს ჩვენ ორი ახალი ამბავი გავიგეთ, პირველყოვლისა მიულერის ულტიმატუში საქსონიის პრემიერ სოციალისტ ცეიგნერისადმი. თავხედურ წერილში, რომელიც საჯაროდ იქნა წაკითხული ლანდტაგის ტრიბუნიდან, გენერალი მოითხოვს ცეიგნერისაგან, რომ მან 18 ოქტომბრის დილის თერთმეტ საათამდე გადააყენოს საქსონიის ფინანსთა მინისტრი კომუნისტი ბეტტერი, რომელმაც თავის სიტყვაში მხარი დაუჭირა პროლეტარიატის შეიარაღებას და წითელ დიქტატურას. ცეიგნერმა განაცხადა, და ეს სიტყვები დაფარა ლანდტაგის მუშური უმრავლესობის მქუხარე ტაშმა, რომ მთავრობა პასუხისმგებელია მხოლოდ ლანდტაგის წინაშე და ის არავითარ სამხედრო სარდლობას ანგარიშს არ აძლევს თავის მოქმედებაში.

რა გზა დარჩენიათ უკანასკნელთ გარდა იმისა, რომ დაატუსაღონ მინისტრები და დაითხოვონ პარლამენტი?

*) ფაშისტური ორგანიზაცია გერმანიაში.

ერილები გერლინიდან

პროვოკაცია სისხლის ღვრის მიზნით

ძველი ტაქტიკა რეაქციის, რომელმაც დაჰკარგა ნიადაგი, ასეთი არის: ნაადრევათ გამოიწვიოს რევოლიუცია და დაალურჩოს ის უფრო ადრე, ვიდრე მომწიფდებოდეს. მთელი გერმანიის ბურჟუაზიის ყველა ღონისძიებები აქეთკენ არის მიქცეული. ამ მიზნის განხორციელებაში გერმანიის ბურჟუაზია არაჩვეულებრივ ერთსულოვნებას იჩენს.

ბავარიაში როალისტი დიქტატორი ფონ-კარი კომუნისტებს და მუშათა მოძრაობას კანონს გარეშე აცხადებს, სჩობს რესპუბლიკანურ კონსტიტუციას, იძულებულს ხდის გერმანიის საიმპერიო მთავრობას „განგარიში გაუწიოს“ „მომხდარ ფაქტს“.

რურში და რეინლანდში მსხვილი მრეწველები, ისინიც კი, რომლებმაც ჯიბეები გაისქელეს პასიურ წინააღმდეგობაზე, საიმპერიო მთავრობისაგან მოითხოვენ „ზარალის ანაზღაურებას“ და აცხადებენ, რომ მუშებს ვერ მისცემენ შრომის ხელფასს. მაგრამ, ვინაიდან ისინი მოლაპარაკებას აწარმოებენ და უთანხმდებიან ფრანგებს, მათი განცხადება ამტკიცებს, რომ ისინი ლოკაუტს აცხადებენ. ლოკაუტს უცხადებენ მილიონზე მეტ მშიერ-ტიტველ, სასოწარკვეთილ მუშებს, რომლებიც მზად არიან, ისე, როგორც მათი ფრანგი წინაპრები წარსულ საუკუნეში „ბრძოლაში დალიონ სული“, რადგან მათ უკვე არ აქვთ საშუალება, რომ „იცოცხლონ და იმუშაონ“.

ბერლინში შტრეზემანის მთავრობამ საბოლოოთ შეიმუშავა სამუშაო დღის ხანგრძლივობის პროექტი: 8 საათის სამუშაო დღე მაღაროებში და 10 საათი მრეწველობის სხვა დარგებში. 17 ოქტომბრის ოფიციალურ განკ ხადებაში კი შტრეზემანი ამბობს, რომ მას მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი აიძულოს ყველა პატ ვისცემით მოეპყრან კონსტიტუციას და საალყო წესების კანონებს... წითელ საქსონიაში, მაგრამ არა ბავარიაში!

წითელ საქსონიაში ყოველ წამს შეიძლება ალაპარაკდეს ტყვიამფრქვეველები და ყუმბარები. საქსონიასთან კონფლიქტი განზრახ სურთ, ეძებენ მას. გენერალი მიულერი განზრახ ქმნის ამ კონფლიქტს ბერლინის მთავრობის დახმარებით.

პრესაში აშკარა მემარჯვენეთა კამპანია შტრეზემანის წინააღმდეგ მიდიმდა ისე, როგორც მთავრობის გაზეთების კამპანია სტინესის წინააღმდეგ. იქმნება მცდელი მრეწველების, ფაშისტების და უკანასკნელი დემოკრატიული მთავრობის „წმინდა კავშირი“ ბურჟუაზიული წყობილების

კომუნისტები ბერლინიდან

ბერლინი. 4 ნოემბერი. კაბინეტიდან 3 სოციალ-დემოკრატ-მინისტრის გასვლის შემდეგ კანცლერმა შტრეზემანმა გადასცა პრეზიდენტ ებერტს განცხადება მისი კაბინეტის გადადგომის შესახებ, რის შემდეგ პრეზიდენტმა ებერტმა მიანდო შტრეზემანს კაბინეტის რეორგანიზაციის მოხდენა.

ლატომ არ მიიღო შტრეზემანმა ესდეკების ულტიმატუმი.

ბერლინი. 4 ნოემბერი. გამოქვეყნებული მთავრობის ოფიციალურ ცნობაში ნათქვამია, რომ კაბინეტის მდგომარეობა ძალიან გაუარესდა სოციალ დემოკრატების ულტიმატუმით. მთავრობას არ შეეძლო მიეღო ეს ულტიმატუმი, რადგან ეს შეჭმნიდა ისეთ შთაბეჭდილებას, რომ იგი ემორჩილება მხოლოდ სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის სურვილებს და დაადასტურებდა აზრებს იმის შესახებ, რომ კაბინეტი განიცდის მარჯვენა ელემენტების ზეგავლენას. ცნობაში აგრეთვე აღნიშნულია, რომ მთავრობის წევრთა უმრავლესობის აზრით არც ბავარიის და არც საქსონიის მდგომარეობა ნებას არ აძლევს მთავრობას მოხსნას საალყო წესები, რასაც სოციალ-დემოკრატები მოითხოვდნენ.

პარტიის ზედაშენების კოალიციონური კომიტეტის წინააღმდეგ.

ბერლინი. 8 ნოემბერი. სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბრაუნშვეიგის ხაოლქო კომიტეტმა გამოაშკარა ცეკას კოალიციონური პოლიტიკის წინააღმდეგ და მოითხოვა საგანგებო პარტეტაგის მოწვევა პარტიის წევრთა უმრავლესობის სურვილის გამოსარკვევად.

როგორ დაიშალა კოალიცია.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. პარასკევს, გერმანიის მთავრობის სხდომაზე, რომელსაც ჰქონდა გადმწყვეტი ხნიშვნელობა დიდი კოალიციისათვის, მოხდა შეჯახება სოციალ-დემოკრატიულ და ბურჟუაზიულ მინისტრების შორის შტრეზემანის თათბირი სოციალ-დემოკრატიულ ფრაქციის ბელადებთან უშედეგოთ დამთავრდა. ხელმძღვანელ მემარჯვენე პარტიების, სახალხო პარტიის მარჯვენა ფრთისა და ცენტრისსუვერენმა გამოიწვიათ კრიზისი,—აიძულა სოციალ-დემოკრატები მათი მოითხოვნილებების უარყოფის შედეგად, გამოსულიყვნენ მთავრობიდან. თუმცა მდგომარეობა აშკარად გამორკვეული იყო, სოციალ დემოკრატიულმა ფრაქციამ გადასდგა ასეთი ნაბიჯი მხოლოდ ხანგრძლივი თათბირის შემდეგ.

მთავრობიდან გამოსვლის წინააღმდეგ ხმა მისცეს: პრუსიის პრემიერმა ბრაუნმა, ზავერინგმა, დავიდმა, ჰეინრიხმა, შულცმა, გრეფნაურმა და კრეიგმა. სოციალ-დემოკრატ მინისტრებმა რადბრუხმა, ზოლმანმა და შიდტმა გადაიტანეს შტრეზემანის განცხადება გადადგომის შეიახებ.

მთავრობიდან სოციალ-დემოკრატების გამოსვლის მიზეზი.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. სოციალ-დემოკრატიულ ფრაქციის პარლამენტარულ ბიულეტენის ცნობით, სოციალ-დემოკრატები გამოვიდენ მთავრობიდან, არა მარტო შინაურ პოლიტიკური, არამედ საერთო პოლიტიკური მოსაზრებების გამო.

ბიულეტენი იუწყება, რომ **შტრეზემანის მთავრობის მთელი რიგი მინისტრებისა მხარს უჭერენ ხაფრანგეთთან კავშირის სრული გაწყვეტის პოლიტიკას. სოციალ-დემოკრატებს არ შეუძლიათ მოწონონ ისეთი პოლიტიკა, რომელიც არის გერმანიის ხალხის ღალატი**' ვინაიდან დაპყრობილი ოლქები ფრანგების ხელში რჩებიან. სოციალ-დემოკრატების ბელადებთან მოლაპარაკების დროს შტრეზემანმა უარ-ჰყო სოციალ-დემოკრატების მოთხოვნა, სამხედრო და საალყო წესების გაუქმების შესახებ, ასევეთებდა ამას იმით, რომ რეიხსვერი ასეთ განკარგულებას მისადმი უნდობლობად ჩაითვლიდა.

ბიულეტენში აღნიშნულია, რომ სოციალ-დემოკრატები მომავალში მხარს აღარ დაუჭერენ შტრეზემანის მთავრობას. ფრაქციის, რომ სოციალ-დემოკრატების და კაიზერსლაუტენის ოპოზიციის გამო, შტრეზემანის ახალ კაბინეტს აღარ ეყოლება პარლამენტის უმრავლესობა, **რის გამოც შტრეზემანი აიძულებული იქნება გაუშვას რეიხსტაგი მთავრობის გაფართოებულ უფლებების მიხედვით.**

ყველანი შტრეზემანის ხაზის წი ნააღმდეგ მიდიან.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. ფრქრობენ, რომ შტრეზემანი ვერ გაბედავს გადადგომას და შეეცდება კოალიციის გაფართოებას მარჯვნივ. დემოკრატების იმფრქრებიან თავიანთი მინისტრების გაწვევით, თუ მთავრობა დაეყრდნობა ნაციონალისტებს. **უკიდურესი მემარჯვენეები იღაშქრებენ უოველგვარ კომპრომისის წინააღმდეგ და დაჟინებით მოითხოვენ შტრეზემანის გადადგომას.**

კოალიციის დაშლა მოუვლდავი უაქტია.

ბერლინი. 2 ნოემბ. ხალხოს გაზეთები დიდი კოალიციის დაშლას მომხდარ ფაქტად ხთვლიან. ცენტრის გაზეთი „გერმანია“ ეკამათება რა ბურჟუაზიულ მთავრობის მომხრეებს, აცხადებს, რომ მემარჯვენეებთან დიქტატურა დამყარდება ბურჟუაზიულ მთავრობის გარეშე, თუ მას არ დაუპირდაპირდებიან სხვა ძალები.

„ხალტურ ებენდბლატი“ ხაზს უსვამს, რომ საჭიროა ხამოდამოთ იქნას თავიდან აცილებული მთავრობაზე ხოციალ-დემოკრატების გავლენა, ბავარიასთან ურთიერთობის აღდგენის მიზნით.

ებერტს წინააღდეგობას მიუცხადებენ გაძლიერების შესახებ.

ბერლინი. 2 ნოემბ. სოციალ-დემოკრატიული წრეები გადმოგვცემენ, რომ პარტიის ცეკას განზრახული აქვს წინააღდეგობა მიუცხადოს ებერტს გაძლიერების, იმ შემთხვევაში, თუ ახალი მთავრობა მიიღებს კაპიტულაციას ბავარიის წინაშე, ან თუ მის შემადგენლობაში შევლენ ნაციონალისტები.

გაფაციცებული ზხადება დიპლომატიის შესახებ.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. გერმანიაში მემარჯვენე წრეები გაფაციცებით მზადდებიან დირექტორიის გამოსაცხადებლად. სახალხო პარტიის სტინესის ფრთა, **ცენტრის მარჯვენა ფრთა და მრეწველთა ხზა ჯგუფები და მათ შორის დემოკრატიულ პარტიის მემარჯვენე ფრთა აწარმოებენ მოლაპარაკებას 4 კაცისაგან შემდგარ დირექტორიის გამოცხადების და მისთვის დიქტატორულ უფლებების მინიჭების შესახებ.** ტრეზემანის ორგანო „ცეიტი“ იუწყება, რომ ასეთი დირექტორიის შედგენის გეგმა საბოლოოდ არის გამომუშავებული. ცენტრის ორგანოს „გერმანიის“ ცნობით დირექტორიაში ჩასაწელებენ ჰელფერიხს.

ტივტონიის პარტია და აგრეთვე ჰატლერის და კარის კავშირება ილაშქრებენ ასეთი დირექტორიის წინააღმდეგ, ვინაიდან უკანასკნელი დაეყრდნობა გენერალ სექტას. გერმანელ ნაციონალისტების საბოლოო პოზიცია ჯერ კიდევ არ არის გამორკვეული.

სამოქალაქო ომი გერმანიაში

(„ზაკრისტაი“-ს ცნობები).

დიდი კოალიციის კრახი: მთავრობიდან სოციალ-დემოკრატების გასვლის შემდეგ, შტრეზემანის კაბინეტი გადადგა. ახალი მთავრობის შედგენა მიენდო ისევ შტრეზემანს.

დიდი კოალიციის კრახის შემდეგ მოელიან საქსონიის მთავრობის გადადგომასაც.

პრესის აზრი კრახის შესახებ: გერმანიის მემარჯვენე პრესა აღტაცებულია მთავრობიდან სოციალ-დემოკრატების გასვლით. მათი აზრით, ეს დიდი ხანია მოსალოდნელი იყო.

კატასტროფული მდგომარეობა: გერმანიის ეკონომიური მდგომარეობა კატასტროფულია; მუშა-მოსამსახურენი ჯამაგირს ღებულობენ ქაღალდის მარკით, რომლითაც არ შეუძლიათ არაფრის შეძენა. მდგომარეობა დღითი-დღე უარესდება.

მზადება ბერლინზე ბასალაშქრებლად: ბავარიის ფაშისტები არ მალავენ, რომ ისინი ემზადებიან ბერლინზე გასალაშქრებლად.

პრუსიაში ეწყობა ფაშისტური რაზმები, რომლებმაც დახმარება უნდა გაუწიონ ბავარიას ბერლინზე თავდასხმის დროს.

დიდი კოალიციის კრახი

შტრეზემანი გადადგა

ბერლინი. 4 ნოემბერი. კაბინეტიდან 3 სოციალ-დემოკრატ-მინისტრის გასვლის შემდეგ კანცლერმა შტრეზემანმა გადასცა პრეზიდენტ ებერტს განცხადება მისი კაბინეტის გადადგომის შესახებ, რის შემდეგ პრეზიდენტმა ებერტმა მიანდო შტრეზემანს კაბინეტის რეორგანიზაციის მოხდენა.

ლატომ არ მიიღო შტრეზემანმა ესდეკების ულტიმატუმი.

ბერლინი. 4 ნოემბერი. გამოქვეყნებული მთავრობის ოფიციალურ ცნობაში ნათქვამია, რომ კაბინეტის მდგომარეობა ძალიან გაუარესდა სოციალ დემოკრატების ულტიმატუმით. მთავრობას არ შეეძლო მიეღო ეს ულტიმატუმი, რადგან ეს შექმნიდა ისეთ შთაბეჭდილებას, რომ იგი ემორჩილება მხოლოდ სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის სურვილებს და დაადასტურებდა აზრებს იმის შესახებ, რომ კაბინეტი განიცდის მარჯვენა ელემენტების ზეგავლენას. ცნობაში აგრეთვე აღნიშნულია, რომ მთავრობის წევრთა უმრავლესობის აზრით არც ბავარიის და არც საქსონიის მდგომარეობა ნებას არ აძლევს მთავრობას მოხსნას საალყო წესები, რასაც სოციალ-დემოკრატები მოითხოვდნენ.

პარტიის ზედაშენების კოალიციონური კომიტეტის წინააღმდეგ.

ბერლინი. 8 ნოემბერი. სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბრაუნშვეიგის ხაოლქო კომიტეტმა გამოაშკარა ცეკას კოალიციონური პოლიტიკის წინააღმდეგ და მოითხოვა საგანგებო პარტეტაგის მოწვევა პარტიის წევრთა უმრავლესობის სურვილის გამოსარკვევად.

როგორ დაიშალა კოალიცია.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. პარასკევს, გერმანიის მთავრობის სხდომაზე, რომელსაც ჰქონდა გადმწყვეტი ხნიშვნელობა დიდი კოალიციისათვის, მოხდა შეჯახება სოციალ-დემოკრატიულ და ბურჟუაზიულ მინისტრების შორის შტრეზემანის თათბირი სოციალ-დემოკრატიულ ფრაქციის ბელადებთან უშედეგოთ დამთავრდა. ხელმძღვანელ მემარჯვენე პარტიების, სახალხო პარტიის მარჯვენა ფრთისა და ცენტრისსუვერენმა გამოიწვიათ კრიზისი,—აიძულა სოციალ-დემოკრატები მათი მოითხოვნილებების უარყოფის შედეგად, გამოსულიყვნენ მთავრობიდან. თუმცა მდგომარეობა აშკარად გამორკვეული იყო, სოციალ დემოკრატიულმა ფრაქციამ გადასდგა ასეთი ნაბიჯი მხოლოდ ხანგრძლივი თათბირის შემდეგ.

მთავრობიდან გამოსვლის წინააღმდეგ ხმა მისცეს: პრუსიის პრემიერმა ბრაუნმა, ზავერინგმა, დავიდმა, ჰეინრიხმა, შულცმა, გრეფნაურმა და კრეიგმა. სოციალ-დემოკრატ მინისტრებმა რადბრუხმა, ზოლმანმა და შიდტმა გადაიტანეს შტრეზემანის განცხადება გადადგომის შეიახებ.

მთავრობიდან სოციალ-დემოკრატების გამოსვლის მიზეზი.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. სოციალ-დემოკრატიულ ფრაქციის პარლამენტარულ ბიულეტენის ცნობით, სოციალ-დემოკრატები გამოვიდენ მთავრობიდან, არა მარტო შინაურ პოლიტიკური, არამედ საერთო პოლიტიკური მოსაზრებების გამო.

ბიულეტენი იუწყება, რომ **შტრეზემანის მთავრობის მთელი რიგი მინისტრებისა მხარს უჭერენ ხაფრანგეთთან კავშირის სრული გაწყვეტის პოლიტიკას. სოციალ-დემოკრატებს არ შეუძლიათ მოწონონ ისეთი პოლიტიკა, რომელიც არის გერმანიის ხალხის ღალატი**' ვინაიდან დაპყრობილი ოლქები ფრანგების ხელში რჩებიან. სოციალ-დემოკრატების ბელადებთან მოლაპარაკების დროს შტრეზემანმა უარ-ჰყო სოციალ-დემოკრატების მოთხოვნა, სამხედრო და საალყო წესების გაუქმების შესახებ, ასევეთებდა ამას იმით, რომ რეიხსვერი ასეთ განკარგულებას მისადმი უნდობლობად ჩაითვლიდა.

„ხალტურ ებენდბლატი“ ხაზს უსვამს, რომ საჭიროა ხამოდამოთ იქნას თავიდან აცილებული მთავრობაზე ხოციალ-დემოკრატების გავლენა, ბავარიასთან ურთიერთობის აღდგენის მიზნით.

ებერტს წინააღდეგობას მიუცხადებენ გაძლიერების შესახებ.

ბერლინი. 2 ნოემბ. სოციალ-დემოკრატიული წრეები გადმოგვცემენ, რომ პარტიის ცეკას განზრახული აქვს წინააღდეგობა მიუცხადოს ებერტს გაძლიერების, იმ შემთხვევაში, თუ ახალი მთავრობა მიიღებს კაპიტულაციას ბავარიის წინაშე, ან თუ მის შემადგენლობაში შევლენ ნაციონალისტები.

გაფაციცებული ზხადება დიპლომატიის შესახებ.

ბერლინი. 2 ნოემბერი. გერმანიაში მემარჯვენე წრეები გაფაციცებით მზადდებიან დირექტორიის გამოსაცხადებლად. სახალხო პარტიის სტინესის ფრთა, **ცენტრის მარჯვენა ფრთა და მრეწველთა ხზა ჯგუფები და მათ შორის დემოკრატიულ პარტიის მემარჯვენე ფრთა აწარმოებენ მოლაპარაკებას 4 კაცისაგან შემდგარ დირექტორიის გამოცხადების და მისთვის დიქტატორულ უფლებების მინიჭების შესახებ.** ტრეზემანის ორგანო „ცეიტი“ იუწყება, რომ ასეთი დირექტორიის შედგენის გეგმა საბოლოოდ არის გამომუშავებული. ცენტრის ორგანოს „გერმანიის“ ცნობით დირექტორიაში ჩასაწელებენ ჰელფერიხს.

ტივტონიის პარტია და აგრეთვე ჰატლერის და კარის კავშირება ილაშქრებენ ასეთი დირექტორიის წინააღმდეგ, ვინაიდან უკანასკნელი დაეყრდნობა გენერალ სექტას. გერმანელ ნაციონალისტების საბოლოო პოზიცია ჯერ კიდევ არ არის გამორკვეული.

კრახის შემდეგ

შტრეზემანი ხელისუფლებას ეპატიჟება.

ბერლინი. 3 ნოემ. პასუხად სოციალ-დემოკრატების მოთხოვნილებაზე შტრეზემანმა ხაზგასმით აღნი

ՀԱՅԿՈՄԻ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

(ՀԱՅԿՈՄԻ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՆ)

1. Ամեն մի հայ, որ ապրելով Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության տարածության վրա, ճանաչում է Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությունը և ենթարկվում է նրա օրենքներին, ունենալով նրանում բոլոր այն իրավունքները, որոնք տրված են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության քաղաքացիներին։

2. Ամեն մի հայ, որ ապրելով Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության տարածության վրա, ունի ազգային-մշակութային ինքնավարության իրավունք։

3. Ազգային-մշակութային ինքնավարության իրավունքն իրագործվում է Հայկոմի միջոցով։

4. Հայկոմի կոմպետենցիայի մեջ են մտնում հետևյալ հարցերը՝ ա) Հայ ազգաբնակչության կրթության, գիտության և գրականության հարցերը։ բ) Հայ ազգաբնակչության սոցիալական ապահովության հարցերը։ գ) Հայ ազգաբնակչության տնտեսական կյանքի հարցերը։ դ) Հայ ազգաբնակչության ներքին կյանքի հարցերը։ ե) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ֆինանսական հարցերը։ զ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված դատական հարցերը։ է) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված վարչական հարցերը։ ը) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ներգաղթի հարցերը։ թ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված արտագաղթի հարցերը։ ժ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված զինվորական հարցերը։ ի) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ներքին գործերի հարցերը։ լ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված արտաքին գործերի հարցերը։ խ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ֆինանսական հարցերը։ ծ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված դատական հարցերը։ կ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված վարչական հարցերը։ հ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ներգաղթի հարցերը։ ձ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված արտագաղթի հարցերը։ ղ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված զինվորական հարցերը։ ճ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված ներքին գործերի հարցերը։ մ) Հայ ազգաբնակչության հետ կապված արտաքին գործերի հարցերը։

5. Հայկոմի կոմպետենցիայի մեջ մտնող հարցերի լուծումը կատարվում է Հայկոմի նիստերում, որոնք գումարվում են Հայկոմի նախագահի կողմից կամ Հայկոմի անդամների մեկ երրորդի պահանջով։

6. Հայկոմի նիստերը կարող են լինել բաց կամ փակ։ Հայկոմի նիստերը լինում են բաց, եթե դրանց մասնակցում են Հայկոմի անդամների ոչ պակաս քան կեսը։ Հայկոմի նիստերը լինում են փակ, եթե դրանց մասնակցում են Հայկոմի անդամների ոչ պակաս քան կեսը։

7. Հայկոմի նիստերում որոշումները կայացվում են Հայկոմի անդամների ձայների մեծամասնությամբ։ Հայկոմի նիստերում ձայների հավասարության դեպքում նախագահի ձայնը որոշիչ է։

8. Հայկոմի որոշումները, որոնք վերաբերում են Հայկոմի կոմպետենցիայի մեջ մտնող հարցերին, ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։ Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

9. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

10. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

11. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

12. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

13. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

14. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

15. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

16. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

17. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

18. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

19. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

20. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

21. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

22. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

23. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

24. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

25. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

26. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

27. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

28. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

29. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

30. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

31. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

32. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

33. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

34. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

35. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

36. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

37. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

38. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

39. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

40. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

41. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

42. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

43. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

44. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

45. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

46. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

47. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

48. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

49. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

50. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

51. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

52. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

53. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

54. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

55. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

56. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

57. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

58. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

59. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

60. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

61. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

62. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

63. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

64. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

65. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

66. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

67. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

68. Հայկոմի նախագահը կարող է Հայկոմի որոշումները հաստատելուց հրաժարվել, եթե նա համարում է, որ դրանք հակասում են Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Սահմանադրությանը կամ Վրաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության օրենքներին։ Այդ դեպքում Հայկոմի որոշումները ուժի մեջ են մտնում Հայկոմի նախագահի կողմից հաստատվելուց հետո։

69. Հայկոմի նախագ

ახალი ამბები

ბათუმი

ბათუმი. 3 ნოემბერს, ღამის 2 საათზე, ბათუმის ნავსადგურში ადგილი ჰქონია ხანძარს. ხანძარი გაჩენილა ნავსადგურის ერთ-ერთ საწყობში, სადაც ინახებოდა ბამბა. ხანძარი ადგილობრივ ხანძარსაწინააღმდეგო რაზმებს ჩაუქრიათ.

ბათუმი. 3 ნოემბერს, ბათუმის ნავსადგურში, ბამბის საწყობში, ხანძარი გაჩენილ

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს მოწვევა

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს მოწვევით, 1923 წლის 1 იანვარს, ორშაბათს, საღამოს 7 საათზე, ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს სხდომა შედგება შემდეგი დღის წესრიგით:

1. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ანგარიში.
2. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს არჩევნები.
3. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ადგილსამყოფელის შეცვლა.
4. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ბეჭდის დამტკიცება.

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს მდივანი: ნ. ჯანაშია.

ეროვნული ფრონტის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომა

ეროვნული ფრონტის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომა შედგება 1923 წლის 1 იანვარს, ორშაბათს, საღამოს 7 საათზე, ეროვნული ფრონტის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს ადგილსამყოფელში.

დღის წესრიგი:

1. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ანგარიში.
2. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს არჩევნები.
3. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ადგილსამყოფელის შეცვლა.
4. ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს ბეჭდის დამტკიცება.

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს მდივანი: ნ. ჯანაშია.

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს სხდომა

ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული ბიუროს სხდომა შედგება 1923 წლის 1 იანვარს, ორშაბათს, საღამოს 7 საათზე, ეროვნული ფრონტის ორგანიზაციული